

У польських політичних колах посилилася тенденція до різкого політичного наступу на Галицький край. І на цей раз у цих нападках взяли участь і польські державні мужі, які знову виказали відверту словесну агресію у ставленні до Галичини, незважаючи на це, що саме тут, а не у Вінниці чи на Хмельниччині, польська меншина отримала найбільше об'єктів для свого усестороннього розвитку. Саме в Галичині відкрито найбільше польських костьолів, відновлено сотні історичних об'єктів, могил, встановлено десятки пропам'ятних знаків. На жаль, тепер уже не польські маргінальні екстремістські сили в особі кресов'яків, а представники органів влади, керуючись інститутом величі чи хворобливою власною самооцінкою, мріючи про політичні висоти у самій Польщі, почали безпардонно втручатися у внутрішні справи України, вимагаючи, вимагаючи, вимагаючи... панове, всьому є межа. Дозвольте нагадати вам, що Галичина чи Волинь є українськими національними регіонами на які чинність польської влади не поширюється! Ваша діяльність, панове партійці та депутати, лише посилює шкідливі суспільні тенденції для польської меншини і нівелює взаємини між двома країнами, притуплює зростання політичних, економічних та культурних зв'язків між двома країнами.

Польська, досить впливова партія Право і справедливість (ПіС), очевидно з метою посилення авторитету у власному суспільстві почала разом із кресов'яками та різного роду «мілусніками» цілеспрямований наступ на українську історію та наші національно-визвольні змагання. Ще донедавна, ця значна польська політична сила виступала за об'єктивне дослідження складних польсько-українських взаємин у роки Другої світової війни та в перші роки після її закінчення. В багатьох випадках депутати від цієї політичної сили, не голосували за антиукраїнські, шовіністичні постанови та лозунги.

Нині ситуація змінилася. Партія Право і справедливість, щоб привернути до себе погляди виборців, йде на співпрацю з польськими ультранаціоналістичними та екстремістськими силами в особі вищезгаданих кресов'яків. Через те, у нашого західного сусіда посилилася тенденція атакувати все те, що діялося і діється в Галичині, забуваючи при тому, що Галичина та Волинь є інтегрованими частинами України.

Так сталося у Ярославі. Керівництво місцевого відділу мілуснікув Львова і кресів південно-східних звернулося до Ярославського старости і повітової ради з листом-протестом проти прослави «злочинців» з УПА. В листі є пропозиція ліквідувати договір про партнерство з Яворівським районом на Україні. Приводом до цієї, геть чисто шовіністичної вимоги було визнання С.Бандери та Р.Шухевича – почесними громадянами Яворівщини. Місцеві депутати від ПіС запропонували розглянути цю пропозицію на найближчій сесії ради повіту. Отже, тепер уже не тільки на якомусь там маргінальному рівні, а й на державному, організували втручання у внутрішні справи сусідньої країни. Не коректно, панове радні! Ярослав, як західний форпост могутньої Київської держави заснував Ярослав Мудрий, а в ХХ ст. З легкої руки Йосипа Віссаріоновича, це місто опинилося у складі Польщі. Ніхто з українських депутатів прикордонних областей чи

районів, не звертався з протестами до польської сторони тоді, коли найвищий орган польської держави визнав героями всіх, хто боровся в АК, АЛ, БХ та інших збройних формаціях, серед яких чимало вояків спеціалізувалися на масових чи поодиноких вбивствах українців на Закерзонні, на Волині чи в Галичині. Ми не вимагаємо скасувати у Польщі назви вулиць, демонтувати пам'ятники Ю.Пілсудському у Польщі. А саме ваш, панове депутати, начальний вождь у крові, при допомозі Франції, Англії та США потопив молоду державу Галицьких українців – ЗУНР. Те ж стосується Ридз-Сміглого, Сікорського, Сверчевського та ін.

В одній із областей України, місцеві хруні дозволити відкрити пропам'ятну таблицю Ю.Пілсудському. Не дивно, їх Україна мало цікавить. Не бракує ще вимоги поставити монумент кобилі Пілсудського – Каштанці.

Антиукраїнська істерія у Польщі розпочалася в часі підготовки візиту Президента України В.Януковича у Варшаву у зв'язку із проведенням у цьому місті XVII зустрічі президентів країн Центральної Європи, а також досить успішними перемовинами з Президентом Польщі Б.Качинським.

Ярослав не єдине місто, яке взялося повчати галицьких українців. Польський Лежайськ теж вирішив посваритися з українським містом-побратимом Новояворівськом. Під тиском президента Клубу мілуснікув Львова і південно-східних кресів Євгеніуша Матковського, міська рада Лежайська почала вимагати від міської ради Новояворівська скасувати рішення про присвоєння почесних звань С.Бандері та Р.Шухевичу і перейменувати вулиці, що носять їх імена. Такі дії розцінюються не тільки як втручання у внутрішні справи сусідньої держави, а як звичайне міжнародне нахабство, близьке до політичної агресії і ксенофобії.

Не відстає від Лежайська та Ярослава ще одне польське місто – Замойськ, рада якого висунула аналогічні претензії до українського міста-побратима – Жовкви. Режисура однакова, виконання – теж. Очевидно, в цьому антиукраїнському хорі зіспівалися і влада, і ультра націоналісти, і кресов'яки, і мілусніки.

Наскільки толерантною у цьому сенсі виглядає українська держава!!!

Створюється ґрунт до ще більшого імперіалістичного шабашу, адже 3 липня 2011 р. відбудеться XVII Світовий з'їзд і паломництво кресов'яків на Ясній Горі. Дивно, але «Кур'єр Галиційський» надрукував шовіністичне звернення до польських харцерів і симпатиків кресов'яків взяти якнайактивнішу участь у цьому з'їзді. Звернення підписав від імені Світового конгресу кресов'яків його президент і відомий українофоб Ян Скальський. XVII з'їзд кресов'яків розпочнеться месою, під час якої проповідь виголосить один із їх лідерів – людина, що спеціалізується на огульній критиці всього галицького, особливо наших національно-визвольних змагань – о.Тадеуш Ісакович-Залеський. Всі його проповіді базуються на шельмуванні героїки УПА. Шкода, що редакція цієї газети теж прилучилася до підготовки чергової атаки на галицьку історію. Крім того, всі ми знаємо про ностальгічно-імперіалістичне прагнення кресових організації повернути Польщі Західноукраїнські землі.

Українська влада не повинна закривати очі на політичне нахабство імперіалістичних сил на території Польщі, на їх відверто агресивні висловлювання щодо галицьких міст. Наприклад, на Яворівщині полягли, в боротьбі за волю України, тисячі солдатів УПА і тому ми чесно і справедливо вшануємо своїх героїв. Незважаючи на це, міська рада польського Лежайська одногослосно проголосувала за припинення роботи у партнерстві з Новояворівськом (див. <http://galinfo.com.ua/news88654html> .)

У Львові 20 травня у залі новозбудованого будинку Генерального Консульства РП відбулася зустріч делегації представників сеймиків з Польщі з польськими представниками польських організацій «землі» Львівської. Навіть цей термін ображає українців. І знову вимоги, вимоги, хоч деякі депутати, зокрема, Казимир Барчик з Воеводства Малопольського у своєму виступі об'єктивно висвітлив хід розвитку добросусідських взаємин.

У зустрічі взяв участь і генеральний консул РП у Львові Гжегож Опалінський, який не завжди під час своєї каденції прикладав зусиль для зміцнення українсько-польських зв'язків. Згадаймо шовіністичні випадки в часі польського мотоциклового пробігу на честь пам'яті Катинської трагедії, де учасники роздавали листівки антиукраїнського змісту в присутності п.Опалінського. Пан консул знову озвучив проблему передачі костюлу Марії Магдалини у Львові місцевій католицькій громаді. Закінчуючи свій ура-виступ, Опалінський наголосив на підтримці місцевих поляків. Не хочеться вірити і керівництву польських організацій та активістам парафії св. Марії Магдалини про їх дискримінацію у Галичині та у Львові, зокрема. Очевидно і пані Емілія Хмельова, президент федерації Організацій польських на Україні теж не стрималася від критики Львівської влади, наголошуючи на тому, що за р.Збручем ситуація набагато краща, наприклад, у воеводстві (не області) вінницьким.

Чи у Польщі українці теж мають все те, що забажають?! Чи повернуто українцям Перемишля їхній давній храм?! Чи впорядковані всі могили загиблим українцям?! І так далі! І ще. Не спекулюйте, будь-ласка, на тому, що до цих пір вам не виділено приміщення під Дім поляків у Львові. Це проблема невдовзі буде вирішеною. (див. Кур'єр галиційський. 31 травня-16червня 2011 р.)

На щастя, на вищому державному рівні Польщі ситуація не з гірших. 20 серпня 2011 р. президенти Польщі і України складуть шану загиблим полякам у м.Острівки, що на Волині, та загиблим українцям с.Сагрині, що нині на території Польщі. Президенти візьмуть участь і відкритті меморіальних комплексів. На нашу гадку, у цих відвідинах маємо об'єктивний підхід до проблеми українсько-польського протистояння в часі II Світової війни: вшановано буде, як українців, так і поляків, а не лише жертв «українських різунів».

Польський сейм відклав обговорення постанови про «засудження злочинів УПА з ознаками геноциду». (див. <http://www.istpravda.com.ua/> .)

Отакі у сьогоднішній Польщі політичні реалії щодо України, особливо Галичини.

Виголошені філіппіки п.Опалінського і Ко – не сприятимуть тіснішим взаєминам між українцями та поляками, а навпаки, посилять нікому не потрібну конфронтацію.

Політика та ідеологічна маніпуляція польських ультранаціоналістів усіх мастей та їх помічників – платних яничарів з України, ніколи не заставить галичан забути чи відмовитися від своїх національних героїв.

Ігор Федик, науковий співробітник Центру досліджень визвольного руху, член Національної спілки краєзнавців України